

Následující krátké reportáže byly původně zprávami jedné malé rodinky ve složení dvou dospělých osob a jednoho věčně mladého psa z dovolené ve slunném Chorvatsku.

10. září 2011

Posíláme první zpravodajství z naší dovolené. Včera přibližně ve 22.30 jsme vyrazili z Karlových Varů a s pravidelnými přestávkami jsme přijeli na místo, do městečka Pirovac v Chorvatsku, kolem druhé hodiny odpolední. Nedá se říct, že by na silnicích bylo málo aut, ale nesetkali jsme se se žádnou zácpou ani s jinými překážkami. Cestou bylo horko, postupně jsme ze sebe shazovali vrstvy – Plavčík by si býval nejradši sundal kožich, kdyby to šlo.

Po příjezdu na místo jsme se ubytovali v krásném domečku, kde máme apartmán. Každý domeček obsahuje dva apartmány. U nás je ten druhý prázdný. Je možné, že volný zůstane – areál není naplněn ani z poloviny. V domečku máme kuchyňský kout s jídelnou, televizí a gaučem, koupelnu, ložnici a balkon. Balkon je v úrovni okolního terénu, tak se Plavčík může venčit zcela samostatně dle libosti.

Po příjezdu jsme se byli vykoupat v moři, které je krásně čisté. Voda byla nádherně teplá, dokonce i Plavčík si byl s námi trochu zaplavat. Pak jsme se jeli podívat do městečka, jestli tam korzo a jestli mají někde k dispozici internet. Pokud Vám dorazí tohle zpravodajství, tak to znamená, že ho někde mají. Koupili jsme si zmrzlinu a byli jsme v pekárně. Ke svačině jsme dorazili naše řízky z domova.

Na večeři jsme museli zavřít Plavčíka v apartmánu, ale nesl to poměrně statečně a ani nedělal moc rámus. Měli jsme výbornou grilovanou rybu, zeleninu a pak ještě moučník. To víte, kdybychom se nenacpali řízků z domova... hahahahaha (odkud tohle jenom známe? Máňo, vono se to hnulo. Velebnosti, du blejt)

Ted' vyrážíme na korzo.

11. září 2011

Posíláme druhé hlášení z naší dovolené. Jak už jsme dali vědět dopoledne, navštívili jsme sousední městečko Vodice za účelem zjištění, jestli tam mají lepší korzo, internet, zmrzlinu atd. Zjistili jsme, že je to tam hezké, tak se tam dnes vydáme na večerní vycházku.

Dnes jsme byli dvakrát u moře. Je krásně teplé, odhadujeme to tak na 25 stupňů. Na plážích není nával, tak jako bývá v sezóně, tak je to super. Hodně jsme plavali – při naší druhé dnešní návštěvě moře jsme plavali tak hodně, že nám z toho vyhládlo a už jsme se těšili na večeři. Dnes nám naservírovali zase samé veliké dobroty. Dali jsme si opět rybu, tentokrát s kroketami a se zeleninou a pak taky kuřecí plátek a karbanátek. Dali jsme si asi 4 moučníky, abychom to tady všechno ochutnali!

Ted' se jdeme proběhnout na korzo (pro zmrzlinu, slíbili jsme to Plavčíkovi) a pak plánujeme, že si pustíme nějaký hezký film a dáme si skleničku vína a nějaké pamlsky. Je pořád veliké teplo a už se úplně setmělo (je 20 hodin).

12. září 2011

Posíláme zpravodajství ze třetího dne naší dovolené. Rozhodli jsme se, že dnes si půjčíme loď

a vyrazíme na výlet na moře.

Ráno jsme se po snídani jeli podívat do městečka Pirovac, kde jsme si nakoupili nějaké drobnosti a vybrali jsme si, kde si půjčíme loď. Pak jsme vyrazili k moři, kde dneska nejmocně exceloval Plavčík. Dělal takové blbosti, až se kolemjdoucí lidi zastavovali a fotili si ho.

Na druhou hodinu odpolední jsme se vydali do půjčovny lodí. Vybrali jsme si hezkou loď se stříškou. Měli jsme ji půjčenou na cca. 4,5 hodiny a za tu dobu jsme toho spoustu viděli. Máme vyfocenou námořní mapu, tak pokud půjde fotka zvětšit, rádi se pochlubíme s detaily, kde jsme jezdili. O řízení jsme se vystřídali, takže nakonec neřídil akorát Plavčík (ten cestu prospal). Dokonce jsme si zkusili zakotvit, bylo to super. Prohlédli jsme si spoustu malých ostrovů v nedalekém okolí, viděli jsme městečko na poloostrově Murter (je připojený k pevnině jakýmsi malým mostem, který je ale tak nízký, že nejde lodí podjet). Odhadujeme, že jsme najezdili více než 30 km.

Teď vyrazíme na večeri a pak tradičně na korzo (včera jsme si dali Plavčkovy neoblíbené druhy zmrzliny, aby neotravoval, ale přes všechna očekávání slupnul kopeček malinové, jako... nooo... jako MALINU)

13. září 2011

Dnes ráno nás překvapilo veliké vedro, ale hlavně zjištění, že vůbec může být ještě větší vedro než v předchozích dnech. Tak jsme se rozhodli strávit dnešní den koupáním a podniknout jen malou výpravu, a sice do městečka Biograd na Moru, které je asi 26 km od nás.

Dopoledne jsme tedy strávili veselým čvachtáním. Pak jsme si dali svačinu a vyrazili jsme na výlet. Cestou měly být podle mapy dvě rozhledny (nebo možná dvě místa s dalekým rozhledem). Nicméně, ať jsme hledali, jak jsme chtěli, místa jsme nenašli. Jak známe Chorvaty, tak rozhledny buď už dávno zbourali, nebo je ještě ani nepostavili.

Ve městě Biograd bylo ukrutné horko, přesto jsme zaparkovali v lesíku a vyrazili jsme na korzo. Statečně jsme se prošli po obchodní třídě a po přístavu, ale brzy jsme to vzdali a vydali jsme se na cestu zpět. Zastavili jsme se ještě na jakési odbočce do nějaké místní vesničky, odkud jsme si prohlédli ostrovy, kolem kterých jsme včera pluli.

Večer jsme se vydali podruhé k moři – Plavčík nám neomylně sdělil, že ho bolí nožičky (pořezal si je o kamínky při dopoledním mořském běsnění) a rozpadly se nám jedny pantofle do moře. Jelikož oba nemáme velikost 43, abychom se mohli střídát o jediné zbylé funkční mořské boty, vyrážíme nyní na velké nákupy.

14. září 2011

Posíláme už páté hlášení z naší dovolené. Dnes jsme se rozhodli vyrazit na výlet do národního parku Krka. Byli jsme tam již v loňském roce, ale viděli jsme jen část parku. Tentokrát jsme si naplánovali část parku s projížďkou na lodi.

Po snídani jsme vyrazili do parku, který je 25 km vzdálený od místa našeho ubytování. Naše milá navigace nezná příliš zdejší silnice, proto jsme si vzali jako pomocníka mapu. Ukázalo se, že rozhodnutí bylo sice prozíravé, leč poněkud dobrodružné. Záhy jsme totiž zjistili, že

silnice v Chorvatsku příliš neodpovídají svým protějškům v mapě. Pokud je v mapě zakreslena silnice velikosti tzv. okresky, může se s přehledem stát, že v reálu se jedná o prašnou cestu. Stejně tak vesnice, značené v mapě zcela mimo trasu, se zcela nečekaně objevují přímo na silnici (příklad 1: rozhovor Řidiče a Navigátora: N: teď jedeme na Pakovo Selo, ale ta vesnice je mimo silnici, mineme ji. Ř: OK. Za chvíli se nečekaně objeví první domy a cedule Pakovo Selo. Příklad 2: Ř: rovně je to na Knin, taková pěkná tlustá červená silnice. N: Pak odbočíme směr na vesnici Smrdelje. To je taková malá silnička. Ř: Před námi silnice končí, píšou něco o polní cestě. N: A sakra, jak asi bude vypadat ta silnička, když ta tlustá červená je snad ještě zaminovaná z války... Ř: Asi se tam bojí pustit těžkou techniku, aby jim to nevlítlo do vzduchu!!!

Abychom to zkrátili: do parku Krka jsme dorazili, miny byly nakonec akorát okolo, na prašnou cestu jsme nejeli a chytře jsme to objeli po asfaltu. V národním parku jsme viděli historické domy s tkalcovnou a mlýnem, jeli jsme po řece Krka, navštívili jsme klášter. Oškubali jsme jeden fíkovník a fíčky s námi jely do lednice. Mají podivnou fialovou barvu, tak snad budou jedlé a dobré.

Teď vyrážíme na zmrzku. Po večeři jsme se byli ještě vykoupat k moři. Sice už byla tma, ale voda tam stejně byla. Rozhovor ve vodě Řidič x Navigátor: Ř: To je ale studený. N (podivným hlasem): Ta voda je ale skvělááá. Ř: (dusí smích): Nenastydly ti hlasivky???

15. září 2011

Posíláme šestý pozdrav z naší dovolené v Chorvatsku. Dnešní dopoledne jsme strávili koupáním v moři. Odpoledne jsme se vydali do městečka Vodice, kde jsme si vypůjčili loď. Tentokrát jsme si vybrali velkou loď se silným motorem. Naše projížďka trvala 3,5 hodiny, najezdili jsme možná 60 km a máme spoustu nových zážitků.

Pan Kapitán (který si včera večer dokonce zakoupil dlouho očekávanou vytouženou kapitánskou čepici, mimo palubu lodi nazýván Řidičem) si řízení takové lodi velmi užil. (poznámka Navigátora – konečně se někdo zeptal, zda má náš Kapitán licenci na řízení lodí, k jeho smutku však průkaz opět nechtěl nikdo vidět!) Údajně se jednalo o velmi adrenalinovou akci, kde bylo třeba rychlý úsudek, sílu paží a bystrého ducha. Naštěstí nám tyto poznatky sdělil Kapitán až po plavbě opět na pevné zemi, jinak bychom šli radši cvrkat do přístavu kuličky.

Při plavbě jsme zažili dokonce celkem již pěkné vlny, kdy se loď houpala a rozrážela tyto vlny přídílí. Bylo to romantické a opravdu silný zážitek. Také jsme si vyzkoušeli tankování u přístavní benzínové pumpy a poté i rychlou jízdu po klidném moři. Návrat k přístavnímu molu byl naprosto hladký a hodný zkušeného kapitána a lodivoda.

Co se týče Plavčíka, ten měl na plavbu zcela svůj názor, cituji: „Jo na lodi? No, tam to houpalo. V baťoahu jsem měl chleba s paštikou a celý jsem ho zbaštil.“ Pejsek k našemu výletu přistupoval se stoickým klidem a většinu plavby prospal (kromě pauzy na svačinu, pozn. Navigátora).

16. září 2011

Posíláme sedmé zpravodajství z naší dovolené. Dnes jsme si udělali odpočinkový den a strávili jsme ho téměř celý u moře. Plavali jsme všichni, i Plavčík (a tentokrát plaval téměř

skoro dobrovolně). Nasbírali jsme spoustu krásných škeblí.

Po poledni jsme vyrazili do našeho městečka, nakoupit si ještě pár drobností a nějaké dobroty na večer. Po nákupu jsme se vrátili zpátky k moři, kde jsme si užívali zábavu až do večere.

V hotelové restauraci, kam chodíme na večere, nás dnes mile překvapili – k večeři byl mimo jiné v nabídce guláš z nejrůznějších mořských potvůrek. Kolem sebe jsme slyšeli zvolání jako v jednom nejmenovaném filmu: „Fuj mámo vono se to hnulo. A ta brambora se taky hejbá. Velebnosti, du blejt!“ Tak jsme s radostí nechali spolustolovníky, ať si k večeři dají vepřové a s velkou chutí jsme si vybrali ty největší chobotnice, které byly k dispozici. Byla to opravdu veliká dobrota.

Teď se vydáme do sousedního městečka Vodice na procházku na korzo a taky na zmrzlinu (Plavčík drží rekord v pojídání zmrzliny, už zbaštil pěknou hromadu a stále nemá dost). Tak doufejme, že dnes aspoň trošku ochutnáme.

To je konec naší velké reportáže, následující den byl ve znamení návratu zpět do Karlových Varů. Cesta proběhla hladce a z dovolené nám zbyla spousta fotek a krásné vzpomínky.